

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-312/14

**Banif Plus Bank Zrt.
proti
Márton Lantos
in
Mártonné Lantos**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Ráckevei járásbíróóság (okrajno sodišče v Ráckeveju, Madžarska))

„Predhodno odločanje — Direktiva 2004/39/ES — Člena 4(1) in 19(4), (5) in (9) — Trgi finančnih instrumentov — Pojem ‚investicijske storitve in dejavnosti‘ — Določbe za zagotovitev zaščite vlagateljev — Obveznosti v zvezi z vodenjem poslov pri zagotavljanju investicijskih storitev za stranke — Obveznost ocenitve primernosti in ustreznosti storitve, ki se opravi — Posledice nespoštovanja te obveznosti za pogodbe — Pogodba o potrošniškem kreditu — Kredit, izražen v tuji valuti — Izplačilo in vračilo kredita v nacionalni valuti — Pogoji, ki se nanašajo na menjalni tečaj“

Povzetek – Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. decembra 2015

- Sodni postopek — Ustni postopek — Ponovno odprtje — Pogoji*
(člen 252, drugi odstavek PDEU; Statut Sodišča, člen 23; Poslovník Sodišča, člen 83)
- Vprašanja za predhodno odločanje — Pristojnost Sodišča — Meje — Pristojnost nacionalnega sodišča — Ugotovitev in presoja dejanskega stanja — Nujnost vprašanja za predhodno odločanje in upoštevnost postavljenih vprašanj — Presoja nacionalnega sodišča — Očitno neupoštevna vprašanja in hipotetična vprašanja, postavljena v kontekstu, ki izključuje koristen odgovor — Vprašanja, ki niso povezana s predmetom spora o glavni stvari*
(člen 267 PDEU)
- Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Trgi finančnih instrumentov — Direktiva 2004/39 — Investicijske storitve in dejavnosti — Pojem — Menjalniške transakcije, ki jih kreditna institucija opravi v skladu z določbami pogodbe o kreditu, izraženem v tuji valuti — Določitev zneska kredita po nakupnem tečaju tuje valute, ki se uporablja ob izplačilu sredstev — Določitev mesečnih obrokov po prodajnem tečaju te tuje valute, ki se uporablja ob izračunu vsakega mesečnega obroka — Izključitev*
(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/39, člen 4(1), točka 2)

4. *Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Trgi finančnih instrumentov — Direktiva 2004/39 — Obveznosti v zvezi z vodenjem poslov pri zagotavljanju investicijskih storitev za stranke — Obveznost investicijskega podjetja, da oceni primernost in ustreznost storitve, ki se opravi — Nespoštovanje te obveznosti — Posledice za pogodbe — Uporaba nacionalnega prava — Meje — Spoštovanje načel enakovrednosti in učinkovitosti*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/39, člen 19(4) in (5))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 29.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke 35, 51 in 52.)

3. Člen 2004(1), točka 2, Direktive 2004/39 o trgih finančnih instrumentov je treba razlagati tako, da nekatere menjalniške transakcije, ki jih opravi kreditna institucija v skladu z določbami pogodbe o kreditu, izraženem v tuji valuti, s katerimi je znesek kredita določen po nakupnem tečaju tuje valute, ki se uporablja ob izplačilu sredstev, zneski mesečnih obrokov pa so določeni po prodajnem tečaju te tuje valute, ki se uporablja ob izračunu vsakega mesečnega obroka – kar mora preveriti predložitveno sodišče – ne pomenijo investicijske storitve ali dejavnosti v smislu te določbe.

V skladu z omenjeno določbo so namreč investicijske storitve in dejavnosti katere koli od storitev in dejavnosti s seznama iz oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39 v zvezi s katerim koli od instrumentov s seznama iz oddelka C te priloge. Zadevne transakcije menjalniške dejavnosti, ki so povsem pomožne glede na odobritev in odplačevanje potrošniškega kredita, izraženega v tuji valuti, pa ne spadajo v navedeni oddelek A, ker so omejene na preračunavanje – po menjalnem tečaju za nakup ali prodajo zadevne tuje valute – zneskov kredita in mesečnih obrokov, izraženih v tej valuti (obračunska valuta) v nacionalno valuto (plačilna valuta). Cilj teh transakcij je le to, da pomenijo način izvajanja bistvenih plačilnih obveznosti pogodbe o kreditu, in sicer kreditodajalčevo dajanje na voljo kapitala in kreditojemalčevo vračilo tega kapitala z obrestmi. Cilj teh transakcij ni investiranje, saj želi potrošnik le pridobiti sredstva za nakup potrošniškega blaga ali storitve in ne na primer za upravljanje tečajnega tveganja ali za špekulacije o menjalnem tečaju tuje valute.

Poleg tega iz te direktive izhaja, da menjalniške storitve ne pomenijo investicijskih storitev, ki spadajo v oddelek A Priloge I k navedeni direktivi.

Zadevne menjalniške transakcije niso povezane z investicijsko storitvijo v smislu člena 4(1), točka 2, Direktive 2004/39, temveč s transakcijo, ki ne pomeni finančnega instrumenta v smislu člena 4(1), točka 17, te direktive.

Ne zdi se, da bi se menjalniške transakcije, ki jih opravlja kreditna institucija v okviru izvrševanja pogodbe o kreditu nanašale na enega od finančnih instrumentov iz oddelka C Priloge I k navedeni direktivi, med katere spada med drugim terminska pogodba, ker predmet pogodbe o potrošniškem posojilu ni prodaja finančnega sredstva po ceni, ki se določi ob sklenitvi pogodbe.

Pri pogodbi o kreditu, kakršna je zadevna, vrednost tujih valut, ki jo je treba upoštevati za izračun vračil, ni določena vnaprej, ker se določi na podlagi prodajnega tečaja teh tujih valut na dan zapadlosti vsakega mesečnega obroka.

(Glej točke od 54 do 57, od 66 do 68, 70, 74 in 76 ter izrek.)

4. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 79.)